

NEOFICIÁLNÍ MINECRAFT DOBRODRUŽSTVÍ

DRAČÍ HROZBA

GAMEKNIGHT999 SÁGA
KNIHA TŘETÍ

MARK CHEVERTON

NEOFICIÁLNÍ MINECRAFT DOBRODRUŽSTVÍ

DRAČÍ HROZBA

MARK CHEVERTON

Gameknight999 sága

Neoficiální Minecraft dobrodružství

Overworld útočí

Bitva o Nether

Dračí hrozba

NEOFICIÁLNÍ MINECRAFT DOBRODRUŽSTVÍ

DRAČÍ HROZBA

MARK CHEVERTON

**GAMEKNIGHT999 SÁGA
KNIHA TŘETÍ**

Copyright

DRAČÍ HROZBA

Gameknight 999 sága, kniha třetí. Neoficiální Minecraft dobrodružství

© Gameknight Publishing, s. r. o., 2014

Dračí hrozba je původní dílo fan fiction na Minecraft, které není propojeno s Minecraft nebo MojangAB. Jedná se o neoficiální dílo, které nebylo sankcionováno ani schváleno tvůrci Minecraftu.

Dračí hrozba je beletristické dílo. Jména, postavy a události jsou výsledkem autorovy představivosti, nebo jich je užíváno fiktivně. Jakákoliv podobnost se skutečnými událostmi nebo postavami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Minecraft® je oficiální obchodní značkou MojangAB

Minecraft®/TM & © 2009–2013 Mojang / Notch

Veškeré vlastnosti Gameknighta999 v tomto příběhu jsou zcela smyšlené a nepředstavují skutečného Gameknighta999, jenž je pravým opakem své postavy v této knize, úžasný a láskyplný člověk.

Technický konzultant – Gameknight999

Copyright © Mark Cheverton, 2014

Translation © Ondřej Kronich, 2016

Cover Illustration © JiaSen, 2016

Cover Art © Lukáš Tuma, 2016

Czech Edition © Nakladatelství Epocha, Praha 2016

ISBN (e-pub) 978-80-7557-253-0

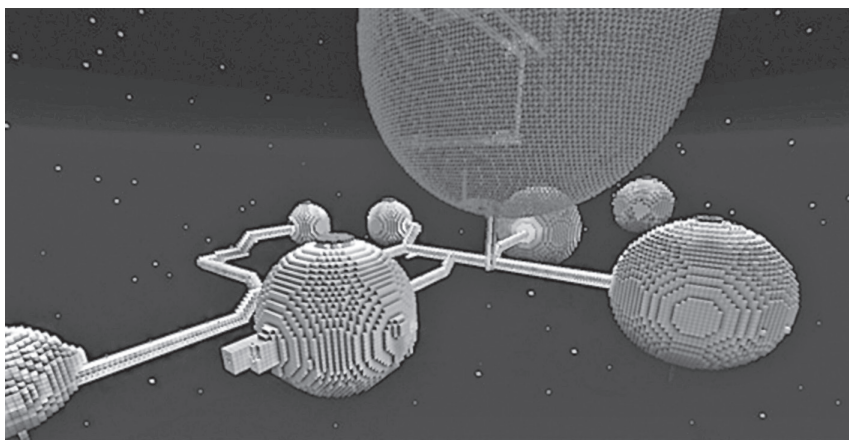
ISBN (mobi) 978-80-7557-254-7

ISBN (pdf) 978-80-7557-255-4

Pro ty, kteří trpí v tichosti

Co je Minecraft?

Minecraft je neskutečně kreativní hra, která se dá hrát buď on-line s lidmi z celého světa, nebo ji můžete hrát jen tak s přáteli či zcela sami. Je to sandboxová hra, která dává uživateli možnost vybudovat úžasné stavby z texturovaných kostiček nejrůznějších materiálů – kamene, hlíny, písku a pískovce... Běžné fyzikální zákony zde neplatí, protože je možné postavit stavby v tzv. kreativním módu, který popírá gravitaci a nevyžaduje, aby měly stavby jakoukoliv viditelnou oporu. Níže můžete vidět Gameknightovu vesmírnou stanici, kterou vybudoval na svém serveru.

Kreativita, kterou tento program nabízí, je neuvěřitelná; lidé stavějí celá města, civilizace visící z útesu... a dokonce i města v oblacích. Nicméně skutečná hra se hraje v módu Kdo s koho.

V tomto nastavení jsou uživatelé vrženi do světa kostiček doslova bez čehokoliv kromě základního vybavení. S vědomím, že se rychle blíží noc, musí uživatelé sehnat zásoby: dřevo, kamení, železo atd., aby mohli zhotovit nástroje a zbraně a byli schopni se bránit, když se objeví příšery; noční doba je totiž skutečně dobou příšer.

Pro získání zásob musí hráč vytvořit doly, kopat hluboko do těla Minecraftu v naději, že narazí na uhlí a železo, dvě nezbytně nutné suroviny k tomu, aby bylo možné vyrobit železné zbraně, jež jsou nutné k přežití. Během kopání narazí uživatelé na jeskyně, lávou zaplavené komnaty a třeba i na vzácné opuštěné doly či kobky, kde na své objevení čekají poklady; ale tyto chodby a místnosti hlídají stvůry (zombíci, kostlivci a pavouci), které čekají, až lapí neopatrné.

Přestože se země hemží monstry, hráč není sám. Existují rozsáhlé servery, kde hrají stovky uživatelů, kteří sdílejí společný prostor a zdroje spolu s ostatními tvory v Minecraftu. Po povrchu minecraftího světa jsou rozesety vesnice spolu s NPCčky (nehráčskými postavami), která tyto osady zabydlují. Vesničané se hemží ve vesničkách a dělají všechno, co vesničané obvykle dělávají, a ve svých obydlích schovávají truhlice s poklady; někdy velké, jindy bezvýznamné. Když se dají uživatelé s těmito NPCčky do hovoru, mohou směňovat položky za vzácné drahokamy nebo přísady do lektvarů – a stejně tak mohou získat luk či meč.

Tato hra představuje neuvěřitelnou platformu pro tvořivé jedince, kteří milují stavění a tvoření, ale nejsou omezeni čistě na stavění budov. S prvkem nazývaným rudit mohou uživatelé vytvářet ve hře elektrické obvody a tyto ruditové obvody používat

k pohánění pístů a dalších zařízení, díky čemuž se dají budovat i složité stroje. Lidé dokonce už vytvořili hudební přehrávače, plně použitelné osmibitové počítače a složité minihry uvnitř Minecraftu; to vše poháněné ruditem. Se zavedením příkazových bloků ve verzi 1.4.2. se otevřely možnosti pro příkazové řádky, které by řídily mechaniku hry. To obohatilo minecraftové programy po celém světě o nový aspekt a umožnilo to vytvářet ve hře ještě složitější mechanismy. Krása toho všeho spočívá v tom, že to není pouhá hra, ale operační systém, jenž umožňuje uživatelům vytvořit vlastní hry a vyjádřit se způsobem, který před Minecraftem nebyl možný. Dalo to všem dětem různého věku a pohlaví možnost vytvářet unikátní hry, vlastní mapy a PvP (hráč proti hráči) arény. Minecraft je hra plná vzrušující tvořivosti, napínavých bitev a hrozivých tvorů. Je to čisté plátno plné neomezených možností.

Co dokážete vytvořit vy?

Vzkaz od autora

Mnoho z vás zná příběh o tom, jak jsem se dostal k sepsání těchto knih. Jestli ne, podívejte se na začátek knihy *Overworld útočí* nebo *Bitvy o Nether*. Dojaly mě všechny ty pozorné e-maily, které jste mi poslali na mou webovou stránku www.markcheverton.com. Děkuju všem svým čtenářům za ta povzbudivá slova. Z vašich dopisů jsem se dozvěděl, že škodičství a kyberšikana je něco, co zažilo až příliš mnoho z vás – a to mě rozesmutnilo. Doufám, že moje knihy trochu pomohou vypořádat se s šikanou, se strachem a úzkostí, která s tím jde ruku v ruce.

Za svého života jsem se sám seznámil se šikanou osobně a na konci knihy o tom budu mluvit. Doufám, že *Dračí hrozba* a mé vlastní chyby pomohou těm z vás, kteří zakoušejí to samé, co jsem osobně zažil jako kluk. Buďte silní a nebojte se promluvit.

Děkuju vám všem, kteří jste mi poslali e-maily. Vážím si všech vřelých komentářů – jak od dětí, tak od rodičů. Pokouším se odpovědět na všechny e-maily, které dostanu, ale omlouvám se, pokud jsem na někoho zapomněl; bylo jich fakt hodně. Na svou webovou stránku chci přidat další věci, abych umožnil fanouškům série *Gameknight999* vyjádřit se, podělit se o myšlenky a ukázat jejich screenshoty z Minecraftu. Rád bych vás vyzval, abyste vybudovali nějakou scénu z jedné z mých knih a poslali ji na zmíněnou webovou stránku. Já tyto obrázky nahraju, aby se na ně mohl každý podívat.

Vyhledejte si nás, *Gameknighta999* a *Monkeypantse271*. Neuštěvejte ve čtení, buďte hodní a dávejte pozor na creepery.

Mark Cheverton

Konečná bitva

Gameknight999 proplouval stříbřitou mlhou a v každém nervu mu pulsovala hrůza. Něco se mělo stát... něco špatného! A on nějak věděl, že se nemůže vyhnout smrtícím následkům.

Postupně se oblak začal pročišťovat a on zjistil, že se nachází na rozsáhlé náhorní plošině na vrchu velké skalnaté hory. Když se stříbřitá mlha usadila u země, zpoza mlžného závoje se začaly vynořovat jakési postavy... NPCčka, všechna obrněná a se zbraní v ruce; byli to přeživší obránci Minecraftu.

Gameknight pocítil vedle sebe něčí přítomnost, proto se obrátil a spatřil, že vedle něj stojí Řemeslník a Zedník. Tiše spolu rozmlouvali, obličejy zachmuřené a odhodlané. Zadívali se přes náhorní plošinu na širokou pláň, která se rozkládala u paty hory. Zdálo se, že se zářivou mlhou, která zakrývá zem, něco pohybuje... něco rozzuřeného... něco, co přináší bolest.

Znamená to, že je to sen? pomyslel si. Ta zářivá mlha se, jak se zdá, vyskytuje ve všech podivných snech, které poslední dobou mívám.

Nedokázal to vysvětlit, ale něco uvnitř mu říkalo, že se dívá do budoucnosti... že vidí svou vlastní budoucnost. A z nějakého důvodu se kvůli tomu pocitu chvěl strachem, jak si uvědomoval realitu toho, co se mělo stát.

Měl být svědkem své vlastní smrti a konce Minecraftu.

Otrásl se a obrátil se zpět ke svým přátelům. Vedle Zedníka spatřil Lovkyni, která stála pevně a silně, očarovaný luk v ruce, a nyní

věděl jistojistě, že toto je sen. Vypadala ztrhaně a vyčerpaně, téměř průsvitně, ale v jejích očích viděl vražedný hněv.

Jak tohle může být budoucnost, když Lovkyni už na minulém serveru Malakoda s Erebem zajali jako rukojmí? *pomyslel si Gameknight. Jak je tohle možné?*

Gameknight se rozhlédl po plošině a zjistil, že byla pokrytá něčím, co vypadalo jako majáky, průsvitné skleněné kostky, z jejichž útrob sálalo světlo uvězněné uvnitř. Viděl tu celé pole majáků; stovky, možná tisíce. Ale zvláštní bylo, že byly všechny temné – až na dva. Jeden zářil jasně a přímo do nebe vysílal zářivý kužel bílého světla. Byl větší než ostatní, ve skutečnosti byl obrovský, vyšší než jakékoliv NPCčko, a jeho základna byla obklopená diamantovými kvádry, které vysílaly paprsky ledově modrého světla do nebe. Světlo bylo tak jasné, že vytvářelo dojem spalujícího horka, jako by se kdokoliv, kdo se dotkne zářícího paprsku, měl okamžitě vypařit. Všechny ostatní majáky byly normální velikosti, i když vypadaly v porovnání s oním jedním maličké. Pouze jeden z menších majáků zářil světlem a jeho oslnivý paprsek vypadal stejně horký a smrtící jako jeho větší příbuzný.

Co se to tu děje? *pomyslel si Gameknight. Co tu dělám? K čemu je ten maják? Je tohle Konečná bitva o Minecraft?*

Gameknight viděl, že každý na vrchu hory má ve tváři vepsány strach a nejistotu. Před nimi se nacházelo strmé schodiště, které vedlo od plání dole až na plochý vrchol hory, kde stáli. Byla to jediná cesta na plošinu majáků; strany náhorní plošiny byly příkré a nezdolatelné.

Gameknight sledoval, jak se Zedník zadíval dolů po svažitém kopci a prozkoumával krajinu. Pak se obrátil a zaměřil na něj své zelené oči.

„Už přichází,“ řekl chmurným hlasem. „Musí tam být tak pět set stvůr, možná tisíc, všechny hned za Erebem.“ Zvedl hranatou paži a pohladil si svůj jemný, pěstěný vous; oči mu těkaly po tvářích válečníků. „Bojím se, že neexistuje způsob, jak tu hordu zastavit. Minecraft je odsouzen ke zkáze.“

Ke zkáze? pomyslel si Gameknight. Jestli je tohle budoucnost, znamená to, že bitvu o Minecraft prohrájeme?!

Chtělo se mu křičet, říct jim, aby to nevzdávali, ale hlas mu vypověděl službu. Cítil se uvězněn ve vlastním těle, neschopen udělat cokoli jiného, než být pouhým bezmocným pozorovatelem.

„Neupadej v zoufalství, Uživateli-jenž-není-uživatelem,“ řekl Řemeslník, jehož moudrý hlas se rozléhal po horském vrchu. „Udělal jsi všechno, co se dalo. Není hanba prohrát, když člověk udělal maximum.“

„O čem to mluvíš?“ odsekla Lovkyně a její hlas zněl Gameknightovi snově a neskutečně. Vypadala průhledně, jako by nebyla zcela přítomná a její osud byl stále nejistý. „Když prohrájeme, tak prohrájeme. Na tom není nic, na co bychom mohli být hrdí.“

Gameknight se otočil a podíval se na Řemeslníka. Mladý chlapec se starýma očima k němu vzhlížel, na tváři výraz smutku.

„Mrzí mě, že jsme nemohli udělat víc,“ řekl Řemeslník tichým hlasem. Jeho slova byla adresována pouze Gameknightovi. „Viděl jsi ty monstra tam dole. Sám víš, že tentokrát Ereba ani stvůry noci nemůžeme porazit. Zbylo nám sotva sto vojáků. Ti nedokážou zastavit blížící se příval zkázy.“

Řemeslník se obrátil, aby se podíval na veliký maják, Zdroj, a povzdechl si. „Řekl bych, že nám nezbývá nic jiného, než bojovat a zemřít,“ řekl Řemeslník a vytáhl vlastní meč.

Gameknight se rozhlédl po scénérii se zdrcujícím smutkem. Je tohle budoucnost, znamená to, že přivedu všechny až k tomuto bodu, k nezdaru? Skutečně nezbyvá nic, co by se dalo udělat? Proč z mého těla, z celé mé bytosti vyvěrá pocit takové... takové... porážky? Nedokázal snést pohled na zkázu svých přátel... a Minecraftu. Chtěl se odvrátit, ale nedokázal to; neměl nad svým tělem kontrolu.

Musím něco udělat... musím jim pomoci! pomyslel si.

Gameknight nyní slyšel sténání stvůr, které dorazily k úpatí schodiště, jež vedlo na vrcholek hory. Klapání pavouků, sípání blazů a bědné steny dasů se rozléhaly podivnou krajinou a obránce na náhorní plošině to beze zbytku přimělo se přikrčit.

„Ještě je tu jedna věc, kterou musím udělat,“ řekl Gameknight všem NPCčkům.

NE! To nemluvím já! vykřikl z nitra své mysli, ale jeho tělo nijak nereagovalo.

Jako by bylo obdařeno vlastní vůlí, odložilo jeho tělo meč, pak došlo k majáku, kužel oslnivého světla plál jen centimetry od jeho obličeje. Z paprsku cítil neuvěřitelné horko, jako by celý žár Netheru byl stlačen do tohoto zářícího paprsku.

„Gameknighte, co to děláš?“ vykřikl Řemeslník.

Co to dělám?! pomyslel si vyděšeně i Gameknight. Skočím snad do toho paprsku? Proč se nesnažím všechny zachránit?

„To je zbabělý způsob,“ vykřikla Lovkyně. „Nevzdávej se, bojuj po našem boku... po mém.“ Do hlasu jí nyní prosákl zvláštní smutek, její oči ho prosily, aby se vzdal této své cesty.

„Ne, tohle je něco, co musím udělat,“ řeklo Gameknightovo tělo zvukným hlasem.

Když se podíval na své přátele, viděl Gameknight na jejich tvářích nevěřící výrazy, zatímco ho pozorovali, jak se přibližuje k zářivému

kuželu planoucí smrti. Pak Zedník poodstoupil od ostatních NPCček a stanul vedle Gameknighta, na tváři zvláštní vědoucí úsměv.

„Ještě i ty?! Ne!“ vykřikla Lovkyně, v hlase nevíru.

„Brzo všechno pochopíš,“ odvětil Zedník.

Pak Zedník přešel k opačné straně majáku, pozvedl vysoko svůj meč a oběma rukama sevřel jílec. Vší svou silou obrátil meč dolů a zabodl jej do země. Ozval se zvuk, jako kdyby zahřměl hrom; to meč pronikl skalním podložím a způsobil, že se celá krajina začala třást. Jílec pevně uchopil jednou rukou a druhou kvádrovitou ruku natáhl k Uživateli-jenž-není-uživatелеm. Svýma zelenýma očima se vpíjel do Gameknightových.

„Za Minecraft,“ řeklo velké NPCčko překvapivě jemným a uklidňujícím hlasem.

„Za Minecraft,“ zaslechl Gameknight své tělo zopakovat, načež vstoupilo do planoucího, horkého kuželu světla.

Je tohle konec?! pomyslel si Gameknight. Takhle to všechno skončit nemůže! Jestli je tohle budoucnost, pak je tu nějaká naděje... může být budoucnost změněna? Co třeba...

A náhle se všechno zářivě projasnilo, jak mu tělem vybuchla bolest, a pak všechno začalo pohasínat. Ale těsně předtím, než všechno zcela zčernalo, přišlo mu, že cosi slyší... hlasy... stovky hlasů... a jeden konkrétní, který neslyšel snad celou věčnost. Byl to známý hlas přítele, který mu strašně chyběl, a když mu nyní ten hlas začal znít v mysli, Gameknight999 se téměř začal usmívat. Pak si pro něj přišla temnota.

Po stopách

Gameknight se prudce probudil; mysl mu zmateně vířila a mozek se snažil pochopit, co právě viděl.

Byl to jen sen, pomyslel si, nebo to bylo něco jiného? Vypadalo to skutečné, ale zároveň odlišné... jako bych se nějakým způsobem díval do budoucnosti.

Stále si pamatoval výraz rezignace na tvářích všech NPCček, když shlížela na obrovskou hordu příšer, která se blížila. Nee-xistovala možnost, aby jejich malá skupina obránců dokázala ochránit Zdroj před útočící armádou. Určitě měli prohrát a nebylo nic, co by s tím Gameknight999, Uživatel-jenž-není-uživatелеm, mohl dělat.

Zavrtěl hlavou ve snaze zapudit ty obrazy ze své mysli. Ale ty mu opakovaně dorážely na mozek jako malá kladívka a každý od-sekával kousek z jeho odvahy. Povzdechl si, posadil se a rozhlédl se po táboru, zda neuvidí nějaké známky toho, že je horda příšer *tady*. Naštěstí uviděl pouze NPCčka; pekaře, tesaře, farmáře, krejčí, kopáče, stavaře... každou součástku minecraftí společnosti, nyní navlečenou do zbroje a se zbraní ležící poblíž. Všichni tu byli kvůli němu, protože v nich vzbudil pocit viny a přiměl je vydat se ke Zdroji. Na minulém serveru se jim nepodařilo zastavit Ereba s Malakodou a sem, do tohoto serveru, ke Zdroji... přispěchali ve stopách rozsáhlé hordy stvůr. Ale také byli v silné početní nevýhodě a nevěděli, co mají dělat. Takže místo toho, aby vymýšleli plán a dělali něco užitečného, šli jen po zčernalé

a sežehlé stezce, kterou po sobě zanechala horda příšer, a doufali, že přijdou na to, co hrozné stvůry chystají.

Gameknight se postavil a protáhl se, zvedl ruce vysoko do nebe, pak ohnul záda, ztuhlé a křečovitě svaly se pomalu uvolňovaly po prospané noci na tvrdé hrbolaté zemi. Podíval se na temnou oblohu, kde uviděl hranatou tvář měsíce, jež se začala dotýkat špiček stromů; brzy nadejde úsvit. Z měsíčního tělesa vycházel svit v bledě narudlém odstínu, což bylo něco, čeho si všichni povšimli hned, jakmile se ocitli v této nebezpečné zemi; něco, co mělo co do činění se všemi těmi příchozími stvůrami, něco, co poskvřnilo samotné tkanivo Minecraftu svou násilnou a nenávislnou přítomností.

Zajímalo by mě, jestli se slunce a měsíc někdy vůbec vrátí ke své původní barvě, pomyslel si Gameknight.

Když prozkoumával tábor, uviděl vojáky roztažené kdekoliv, kde byla rovná zem. Jejich armáda tábořila v klidném údolíčku na okraji borovicového háje. Tuhle byly hromádky v brnění oděných těl, tam zas NPCčeka přikrytá dekou; rozprostírali se po celém miskovitém údolí. Viděl pochodně rozmístěné kolem tábořiště; částečně, aby zabránily monstrům narodit se poblíž, ale také, aby NPCčeka mohla být v klidu. Jak se zdálo, temnota obyvatel Overworldu znervózňovala, neboť se už dávno naučili – když ještě byli nevinnými dětmi – že noční doba je doba příšer.

Gameknight opatrně překračoval spící těla, až došel k okraji tábořiště a natrefil na Zedníka, skutečného vůdce armády, který prováděl obchůzku.

„Uživateli-jenž-není-uživatlem,“ řeklo velké NPCčeko, když se zastavilo a pozvedlo pěst k hrudi na pozdrav, „měl bys odpocívat.“

„Nemůžu spát,“ odvětil, „takže jsem si říkal, že půjdu obhlédnout tábořiště.“

„Jsi moudrý vůdce,“ řekl Zedník, „vždycky na pozoru.“

Vůdce... jo, to tak, pomyslel si pro sebe Gameknight.

Armáda vzhlížela ke Gameknichtovi999, Uživateli-jenž-není-uživatелеm, ale on nebyl jejich generálem. Tím byl Zedník. Měl v sobě vůdcovské instinkty, díky kterým každý, kdo ho poslouchal, *chtěl* udělat to, co Zedník říkal. Jeho starostem o své vojáky se mohly rovnat jen starosti, které měl o bezpečí Minecraftu jako takového. Zedník byl skutečným velitelem armády NPCček a Gameknight to věděl. Ať se mu to líbilo, nebo ne, Uživatel-jenž-není-uživatелеm se cítil být pouhým symbolem, figurkou, která měla nějakým způsobem spasit svět a všechno dát znovu do pořádku. Problém byl... že nevěděl, co dělat nebo co říct.

„Nezjistili jsme žádnou činnost,“ řekl Zedník, přičemž se otočil a rozhlédl se po okolí. „Žádné stvůry nebyly spatřeny.“

„Není to trochu divné?“ zeptal se Gameknight.

„Možná Malakoda s Erebem shromažďují ty, které objevili, a přibírají je k sobě, aby tak ještě zvětšili svou armádu.“

Gameknight zamručel a přikývl. „To dává smysl.“

Samozřejmě, že to dává smysl, pomyslel si hořce. *Všechno, co Zedník říká, dává smysl.*

„Co děláš v tuhle hodinu vzhůru, Zedníku?“

„Správný vůdce stojí se svými muži a dělá to samé, co od svých mužů očekává,“ odpovědělo velké NPCčko a jeho zelené oči jiskřily v měsíčním světle. „Kdybych dělal méně, byl bych jen obyčejným arogantním, zkaženým generálem, za kterého by jeho vojáci nebojovali. Musí vědět, že udělám všechno, co se žádá po nich.“

„Ale co tady vyhlížíš?“ zeptal se Gameknight, když zaujal místo vedle velkého NPCččka. „Malakoda a jeho stvůry jsou daleko. Ti nezaútočí.“

„Zaútoč na svého nepřítele, když je nepřipraven, a objev se, když to nečeká,“ odpověděl Zedník, jako by recitoval něco, co se naučil nazpaměť.

Z nějakého důvodu to Gameknightovi znělo povědomě... zvláštní.

„Takhle bych to udělal já,“ řeklo velké NPCččko, „takže se na to snažím být připraven.“ Odmlčel se, aby zrakem přejel přes špičky stromů, načež pokračoval: „Pojď, projdeme se spolu.“

Gameknight kráčel vedle něho a snažil se vypadat stejně urostlý jako velké NPCččko, což bylo těžké, i když byl člověkem stejné výšky jako on. Ale bez ohledu na to, jak vysoký byl, Gameknight se vždycky cítil vedle Zedníka jako trpaslík.

Zatímco kráčeli, bledý karmínový měsíc se pomalu začal dotýkat korun stromů a východní horizont začal zářit temně rudou barvou; brzy měl nastat úsvit. Tábor se začal probouzet. V matném světle úsvitu stály rozespálé postavy, nasazovaly si brnění a sbíraly zbraně. Když vojáci uviděli Gameknighta, okamžitě propukli v jásot a stanuli v pozoru, pěst na hrudi.

„Uživatel-jenž-není-uživitelem udělá se stvůrama krátký proces,“ zvolal někdo.

„Gameknight999, nejstatečnější válečník Minecraftu, co kdy žil,“ řekl jiný.

Vojáci vyjadřovali další slova chvály, zatímco se dvojice procházela kolem tábora. Tohle se dělo od doby, co přišli do tohoto serveru... ke Zdroji. Z nějakého důvodu válečníci v jejich armádě došli k závěru, že Gameknight999 je jakýsi velký hrdina, statečný